Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/77/EF**

den 27. september 2001

om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet

(EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 2006/108/EF af 20. november 2006	L 363	414	20.12.2006
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009	L 140	16	5.6.2009

Ændret ved:

►**A1**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/77/EF

den 27. september 2001

om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De vedvarende energikilder udnyttes i dag ikke fuldt ud i Fællesskabet. Fællesskabet erkender, at det er nødvendigt at prioritere fremme af vedvarende energikilder, fordi deres udnyttelse bidrager til miljøbeskyttelsen og den bæredygtige udvikling. Dette kan desuden skabe lokale arbejdspladser, have en positiv indvirkning på den sociale samhørighed, bidrage til forsyningssikkerheden og fremskynde opfyldelsen af Kyoto-forpligtelserne. Det er derfor nødvendigt at sikre en bedre udnyttelse af dette potentiale inden for rammerne af det indre marked for elektricitet.

(2) Som anført i hvidbogen om vedvarende energikilder, i det følgende benævnt »hvidbogen«, lægger Fællesskabet stor vægt på at fremme elektricitet produceret fra vedvarende energikilder såvel af hensyn til miljøet som for at sikre og sprede elforsyningskilderne samt styrke den sociale og økonomiske samhørighed. Rådet har ved resolution af 8. juni 1998 om vedvarende energikilder ([5]) og Europa-Parlamentet ved beslutning om Kommissionens hvidbog ([6]) godkendt dette.

(3) Øget brug af elektricitet fra vedvarende energikilder er en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, som må iværksættes, hvis Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, i det følgende benævnt »Kyoto-protokollen«, skal efterkommes, samt af enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser.

(4) Rådet har ved sine konklusioner af 11. maj 1999 og Europa-Parlamentet ved sin beslutning af 17. juni 1998 om elektricitet fra vedvarende energikilder ([7]) opfordret Kommissionen til at fremlægge et konkret forslag til en fællesskabsramme for

([1]) EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 320 og EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 89.
([2]) EFT C 367 af 20.12.2000, s. 5.
([3]) EFT C 22 af 24.1.2001, s. 27.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 16. november 2000 (C 223 af 8.8.2001, s. 294), Rådets fælles holdning af 23. marts 2001 (EFT C 142 af 15.5.2001, s. 5) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4. juli 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Rådets afgørelse af 7. september 2001.
([5]) EFT C 198 af 24.6.1998, s. 1.
([6]) EFT C 210 af 6.7.1998, s. 215.
([7]) EFT C 210 af 6.7.1998, s. 143.

▼B

adgangen for elektricitet fra vedvarende energikilder til det indre marked. I sin beslutning af 30. marts 2000 om elektricitet fra vedvarende energikilder og det indre marked for elektricitet [1] understregede Europa-Parlamentet desuden, at det er afgørende nødvendigt at fastsætte bindende og ambitiøse mål for vedvarende energikilder på nationalt plan, hvis det skal lykkes at opnå de ønskede resultater og nå Fællesskabets mål.

(5) Med det formål på mellemlang sigt at sikre elektricitet fra vedvarende energikilder en større andel af markedet bør alle medlemsstater i nationalt regi fastsætte vejledende mål for forbruget af elektricitet fra vedvarende energikilder.

(6) De nationale, vejledende mål bør være i overensstemmelse med de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater måtte have påtaget sig inden for rammerne af klimapolitiske forpligtelser, accepteret af Fællesskabet i henhold til i Kyoto-protokollen.

(7) Kommission bør vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har gjort fremskridt med hensyn til at nå deres nationale, vejledende mål, og i hvilket omfang de nationale, vejledende mål er i overensstemmelse med det samlede, vejledende mål om inden udgangen af 2010 at nå op på 12 % af det interne bruttoenergiforbrug, idet hvidbogens vejledende mål på 12 % for Fællesskabet under ét anses for at være en nyttig rettesnor for en yderligere indsats såvel på fællesskabsplan som i medlemsstaterne, dog under hensyntagen til forskellige nationale forhold. Hvis det er nødvendigt for at nå målene, bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag, som kan indeholde obligatoriske mål.

(8) Når medlemsstaterne anvender affald som energikilde, skal de overholde gældende fællesskabslovgivning om affaldshåndtering. Gennemførelsen af dette direktiv anfægter ikke definitionen af bilag 2a og 2b til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald [2]. Støtte til vedvarende energikilder bør være i overensstemmelse med andre fællesskabsmålsætninger, navnlig overholdelsen af affaldsbehandlingshierarkiet. En fremtidig ordning for støtte til vedvarende energikilder bør derfor ikke anvendes til at støtte forbrænding af ikke-separeret husholdningsaffald, hvis en sådan ville undergrave hierarkiet.

(9) Den definition af biomasse, der anvendes i dette direktiv, anfægter ikke anvendelsen af en anden definition i national lovgivning til andre formål end i dette direktiv.

(10) Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at anerkende købet af en oprindelsesgaranti fra andre medlemsstater eller det tilsvarende køb af elektricitet som bidrag til opfyldelse af en national kvoteforpligtelse. Med henblik på at lette handelen med elektricitet fra vedvarende energikilder og for at øge gennemsigtigheden for forbrugerne, når disse skal vælge mellem elektricitet produceret fra ikke-vedvarende og elektricitet produceret fra vedvarende energikilder, er en oprindelsesgaranti for denne type elektricitet imidlertid nødvendig. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv en ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger i forskellige medlemsstater. Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra vedvarende energikilder er omfattet af en sådan oprindelsesgaranti.

(11) Der bør klart skelnes mellem oprindelsesgarantier og salgbare grønne certifikater.

(12) Behovet for offentlig støtte til vedvarende energikilder anerkendes også i fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte

[1] EFT C 378 af 29.12.2000, s. 89.
[2] EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

▼B

til miljøbeskyttelse ([1]), som blandt andet tager hensyn til behovet for at internalisere de eksterne omkostninger ved produktion af elektricitet. Traktatens bestemmelser, navnlig artikel 87 og 88, finder imidlertid fortsat anvendelse på sådan offentlig støtte.

(13) Det er nødvendigt at fastlægge en retlig ramme for markedet for vedvarende energi.

(14) Medlemsstaterne har forskellige ordninger for støtte til vedvarende energikilder i nationalt regi, herunder grønne certifikater, investeringsstøtte, skattefritagelse, -nedsættelse eller -refusion og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer som de skal, indtil der etableres en fællesskabsramme, således at investorernes tillid bevares.

(15) I betragtning af den begrænsede erfaring med nationale ordninger og den nuværende relativt begrænsede andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er omfattet af ordninger for prisstøtte i Fællesskabet, er det for tidligt at fastlægge en fællesskabsramme for støtteordninger.

(16) Det er imidlertid nødvendigt efter en tilstrækkelig overgangsperiode at tilpasse støtteordningerne for det indre marked for elektricitet, som er under udvikling. Det bør derfor pålægges Kommissionen at følge udviklingen på området og forelægge en rapport om de erfaringer, der er gjort med anvendelsen af de nationale ordninger. På grundlag af konklusionerne i denne rapport bør Kommissionen om nødvendigt forelægge forslag til en fællesskabsramme for ordninger for støtte til elektricitet fra vedvarende energikilder. Dette forslag bør medvirke til at nå de vejledende, nationale mål, være foreneligt med principperne for det indre marked for elektricitet, tage hensyn til de forskellige vedvarende energikilders karakteristika samt til de forskellige teknologier og de geografiske forskelle. Det bør også fremme en rationel anvendelse af vedvarende energikilder, være enkelt og samtidig så rationelt som muligt, navnlig i omkostningsmæssig henseende, og omfatte tilstrækkelige overgangsperioder på mindst syv år, fastholde investorernes tillid og undgå strandede omkostninger. Disse rammer vil gøre det muligt for elektricitet fra vedvarende energikilder at konkurrere med elektricitet fra ikke-vedvarende energikilder og nedbringe omkostningerne for forbrugerne, samtidig med at behovet for offentlig støtte reduceres på mellemlang sigt.

(17) Øgede markedsandele for elektricitet fra vedvarende energikilder vil give mulighed for stordriftsfordele og derigennem lavere omkostninger.

(18) Det er vigtigt at udnytte markedskræfternes og det indre markeds styrke og gøre elektricitet fra vedvarende energikilder konkurrencedygtig og attraktiv for de europæiske borgere.

(19) I forbindelse med indsatsen for at udvikle et marked for vedvarende energi må den positive indvirkning heraf på de regionale og lokale udviklingsmuligheder, eksportmuligheder, den sociale samhørighed og beskæftigelsessituationen tages i betragtning, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige elproducenter.

(20) Der bør tages hensyn til den særlige struktur inden for sektoren for vedvarende energikilder, navnlig ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder.

(21) Det er under visse forhold ikke muligt fuldt ud at sikre transmission og distribution af elektricitet fra vedvarende energikilder

([1]) EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

▼B

uden at påvirke nettets pålidelighed og sikkerhed, og garantier i denne forbindelse kan derfor omfatte økonomisk kompensation.

(22) Omkostningerne ved tilslutning af nye producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder bør være objektive, gennemskuelige og ikke-diskriminerende, og der bør tages behørigt hensyn til de fordele, som decentrale produktionsanlæg bibringer forsyningsnettet.

(23) Da de generelle mål for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet jf. traktatens artikel 5. Den detaljerede gennemførelse heraf bør dog overlades til medlemsstaterne, således at de hver især kan vælge den ordning, der passer bedst til deres særlige situation. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, er direktivet ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fremme en forøgelse af vedvarende energikilders bidrag til produktionen af elektricitet inden for det indre marked for elektricitet og skabe grundlaget for en kommende fællesskabsramme herfor.

▼M2

———————

▼B

Artikel 3

Vejledende nationale mål

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at fremme et øget forbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder i overensstemmelse med de fastsatte vejledende, nationale mål, jf. stk. 2. Foranstaltningerne bør stå i rimeligt forhold til det mål, der skal nås.

▼M2

———————

▼B

3. Medlemsstaterne offentliggør for første gang senest den 27. oktober 2003 og siden hvert andet år en rapport, der skal indeholde en analyse af, i hvilket omfang det er lykkedes at nå de vejledende, nationale mål under hensyn især til klimatiske faktorer, der vil kunne påvirke gennemførelsen af disse mål, og angive, i hvor høj grad de trufne foranstaltninger er i overensstemmelse med de nationale klimapolitiske forpligtelser.

4. Kommissionen vurderer på grundlag af de i stk. 2 og 3 omhandlede rapporter fra medlemsstaterne, i hvilket omfang:

— medlemsstaterne har gjort fremskridt med hensyn til at nå deres vejledende, nationale mål

— de vejledende, nationale mål er forenelige med det samlede, vejledende mål om inden udgangen af 2010 at nå op på 12 % af bruttoenergiforbruget og navnlig den vejledende andel på 22,1 % af elektricitet fra vedvarende energikilder af Fællesskabets samlede elforbrug i 2010.

▼B

Kommissionen offentliggør sine konklusioner i en rapport for første gang senest den 27. oktober 2004 og siden hvert andet år. Rapporten ledsages eventuelt af forslag til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis det i rapporten i andet afsnit konkluderes, at de vejledende, nationale mål af uberettigede grunde og/eller af grunde, der ikke er baseret på nye videnskabelige beviser, sandsynligvis ikke vil være forenelige med det samlede, vejledende mål, fastsættes der i disse forslag nationale og eventuelt obligatoriske mål i passende form.

▼M2

▼B

Artikel 9

Transposition

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 27. oktober 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG

Referenceværdier for medlemssstaternes nationale, vejledende mål for andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder af bruttoelforbruget inden udgangen af 2010 (*)

Dette bilag indeholder referenceværdier for fastsættelsen af nationale, vejledende mål for andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder (VEK-E), jf. artikel 3, stk. 2:

	VEK-E — TWh 1997 (**)	VEK-E — % 1997 (***)	VEK-E — % 2010 (***)
Belgien	0,86	1,1	6,0
▼M1 Bulgarien	1,7	6	11(7) (8)
▼B ►A1 Den Tjekkiske Republik ◄	►A1 2,36 ◄	►A1 3,8 ◄	►A1 8 ◄ (7)
Danmark	3,21	8,7	29,0
Tyskland	24,91	4,5	12,5
►A1 Estland ◄	►A1 0,02 ◄	►A1 0,2 ◄	►A1 5,1 ◄
Grækenland	3,94	8,6	20,1
Spanien	37,15	19,9	29,4
Frankrig	66,00	15,0	21,0
Irland	0,84	3,6	13,2
Italien	46,46	16,0	25,0 (1)
►A1 Cypern ◄	►A1 0,002 ◄	►A1 0,05 ◄	►A1 6 ◄
►A1 Letland ◄	►A1 2,76 ◄	►A1 42,4 ◄	►A1 49,3 ◄
►A1 Litauen ◄	►A1 0,33 ◄	►A1 3,3 ◄	►A1 7 ◄
Luxembourg	0,14	2,1	5,7 (2)
►A1 Ungarn ◄	►A1 0,22 ◄	►A1 0,7 ◄	►A1 3,6 ◄
►A1 Malta ◄	►A1 0 ◄	►A1 0 ◄	►A1 5 ◄
Nederlandene	3,45	3,5	9,0
Østrig	39,05	70,0	78,1 (3)
►A1 Polen ◄	►A1 2,35 ◄	►A1 1,6 ◄	►A1 7,5 ◄
Portugal	14,30	38,5	39,0 (4)
▼M1 Rumænien	14,9	28	33
▼B ►A1 Slovenien ◄	►A1 3,66 ◄	►A1 29,9 ◄	►A1 33,6 ◄
►A1 Slovakiet ◄	►A1 5,09 ◄	►A1 17,9 ◄	►A1 31 ◄
Finland	19,03	24,7	31,5 (5)
Sverige	72,03	49,1	60,0 (6)
Det Forenede Kongerige	7,04	1,7	10,0
▼M1 Fællesskabet ▼B	372	13,2	21

(*) I forbindelse med de referenceværdier, der er fastsat i dette bilag, går medlemsstaterne nødvendigvis ud fra, at retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse tillader nationale støtteordninger med henblik på at fremme elektricitet produceret fra vedvarende energikilder.

►M1 (**) Disse data refererer til den nationale produktion af VEK-E i 1997 bortset fra Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, hvor de refererer til 1999, samt Bulgarien og Rumænien, hvor de refererer til 2001.

(***) Bidragene i procent for så vidt angår VEK-E i 1997 (i 1999-2000 for Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiets vedkommende og i 2001 for Bulgarien og Rumæniens vedkom-

▼B

mende), og 2010 er baseret på den nationale produktion af VEK-E divideret med bruttoelforbruget. For Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiets vedkommende er bruttoelforbruget baseret på år 2000-tal. For Bulgarien og Rumæniens vedkommende er bruttoelforbruget baseret på 2001-tal. For så vidt angår intern handel med VEK-E (med anerkendt certificering eller registreret oprindelse) vil beregningen af disse procentsatser få indvirkning på 2010-tallene for de enkelte medlemsstater, men ikke på det samlede EF-tal. ◄

(****) Afrundet tal på grundlag af ovennævnte referenceværdier.

([1]) *Italien* mener, at 22 % ville være en realistisk procentsats ud fra den antagelse, at det indenlandske bruttoelforbrug i 2010 vil være 340 TWh.

Under hensyntagen til referenceværdierne i dette bilag har Italien forudsat, at den indenlandske bruttoelproduktion fra vedvarende energikilder vil ligge på op til 76 TWh i 2010; i dette tal er medregnet bidraget fra den del af industrielt og kommunalt affald, der ikke er biologisk nedbrydeligt, og som er anvendt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen på affaldshåndteringsområdet. I denne forbindelse skal muligheden for at nå det vejledende mål bl.a. ses i sammenhæng med den faktiske størrelse af den indenlandske efterspørgsel efter elektricitet i 2010.

([2]) Under hensyntagen til referenceværdierne i dette bilag mener *Luxembourg*, at målet for 2010 kun kan nås hvis:

— det totale forbrug af elektricitet i 2010 ikke overstiger forbruget i 1997
— mængden af elektricitet fra vindkraft kan multipliceres med en faktor 15
— mængden af elektricitet fra biogas kan multipliceres med en faktor 208
— elektricitet fra Luxembourgs eneste kommunale forbrændingsanlæg, som i 1997 bidrog med halvdelen af den elektricitet, der blev produceret fra vedvarende energikilder, kan medregnes fuldt ud
— mængden af elektricitet fra solenergi kan øges til 80 GWh, og
— hvis det vil være teknisk muligt at opfylde ovenstående punkter på den afsatte tid.

Da der ikke findes nogen naturressourcer, vil en yderligere øgning af mængden af elektricitet fra vandkraftværker ikke være relevant.

([3]) *Østrig* mener, at 78,1 % vil være en realistisk procentsats ud fra den antagelse, at det indenlandske bruttoelforbrug vil være 56,1 TWh i 2010. Eftersom produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder er yderst afhængig af vandkraft og derfor af den årlige nedbør, bør tallene for 1997 og 2010 derfor beregnes ud fra en langsigtet model, der er baseret på hydrologiske og klimatiske forhold.

([4]) I forbindelse med de referenceværdier, der er fastsat i dette bilag, erklærer *Portugal*, at forudsætningen for, at Portugal vil kunne fastholde 1997-andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder som et vejledende mål for 2010, er:

— at det vil være muligt at videreføre den nationale elektricitetsplan med opførelse af nye vandkraftværker med en kapacitet på over 10 MW,
— at anden produktionskapacitet baseret på vedvarende energikilder, som kun er mulig med statsstøtte, øges med en årlig rate, der er otte gange større, end det har været tilfældet i den seneste tid.

Disse forudsætninger indebærer, at ny kapacitet baseret på vedvarende energikilder, ekskl. store vandkraftværker, øges med en rate, der er to gange større end raten for stigningen i bruttoelforbruget.

([5]) I den *finske* handlingsplan til fremme af vedvarende energikilder er der opstillet mål for omfanget af anvendelsen af vedvarende energikilder i 2010. Disse må er opstillet på grundlag af omfattende baggrundsundersøgelser. Handlingsplanen blev godkendt af regeringen i oktober 1999.

Ifølge den finske handlingsplan skal elektricitet fra vedvarende energikilder udgøre en andel på 31 % i 2010. Dette vejledende mål er meget ambitiøst, og for at nå det vil det kræve omfattende tilskyndelsesforanstaltninger i Finland.

([6]) Under hensyntagen til referenceværdierne i dette bilag bemærker *Sverige*, at muligheden for at nå målet i høj grad afhænger af de klimatiske faktorer, som ar kraftig indflydelse på størrelsen af vandkraftproduktionen, navnlig variationer i nedbørsforholdene, nedbørens fordeling i løbet af året og vandtilgangen. Mængden af elektricitet fra vandkraft kan variere betydeligt. I særligt tørre år kan produktionen ligge på 51 TWh, mens den kan nå op på 78 TWh i våde år. Tallet for 1997 bør derfor beregnes ved hjælp af en langsigtet model baseret på videnskabelig viden om hydrologi og klimaændringer.

I lande med en betydelig vandkraftprodukten er det en udbredt metode at anvende statistikker over vandtilgangen, der dækker en periode af 30-60 år. Ifølge svensk metodik og på grundlag af forholdene i perioden 1950-1999 med korrektion for variationer i den totale vandkrafproduktionskapacitet og vandtilgang i perioden, udgør den gennemsnitlige vandkraftproduktion 64 TWh, hvilket svarer til et 1997-tal på 46 % og Sverige mener derfor, at 52 % er et mere realistisk tal for 2010.

Endvidere er Sveriges mulighed for at nå målet begrænset på grund af den kendsgerning, at de resterende, uudnyttede floder er beskyttet ved lov. Herudover er Sveriges evne til at nå målet i høj grad afhængig af:

— udvidelsen af kraftvarmeproduktionen i forhold til befolkningstætheden, kravet om udvikling af varme og teknologi, navnlig om forgasning af sortlud, og
— tilladelse til vindkraftanlæg i overensstemmelse med nationale love, offentlighedens accept, teknologiudvikling og udvidelse af nettet.

►A1 ([7]) Med hensyn til de vejledende referenceværdier i bilaget gør Den Tjekkiske Republik opmærksom på, at muligheden for at nå det vejledende mål i høj grad afhænger af klimatiske faktorer, som indvirker væsentligt på den hydroelektriske produktion og anvendelsen af sol- og vindenergi.

Det nationale program for økonomisk energistyring og brug af vedvarende energikilder blev godkendt af regeringen i oktober 2001 og fastlægger et mål for de vedvarende energikilders andel af bruttoelforbruget på 3 % (eksklusiv store vandkraftværker på over 10 MW) og 5,1 % (inklusiv store vandkraftværker på over 10 MW) i 2005.

I mangel af yderligere naturressourcer kan der ses bort fra en væsentlig forøgelse af energiproduktionen fra små og store vandkraftværker. ◄

►M1 ([8]) 11 %-målet forudsætter på grundlag af en foreløbig analyse og ajourførte oplysninger en positiv udvikling inden for vedvarende energi samt gunstige klimaforhold. Muligheden for at nå dette vejledende mål afhænger i høj grad af den samlede årlige regnmængde, nedbørens fordeling i årets løb samt tilstrømning og andre klimafaktorer, som påvirker vandkraftproduktion samt sol- og vindkraftanvendelse kraftigt. VEK-anvendelsen begrænses endvidere af relevant miljølovgivning og beslægtet national lovgivning, der svarer til EU-lovgivningen på området. ◄